

CIMELIA

Qu

5062

Na starej wyklejce była notatka:
wymiana od hr. Józefa Tyszkiewicza

Cim 5062

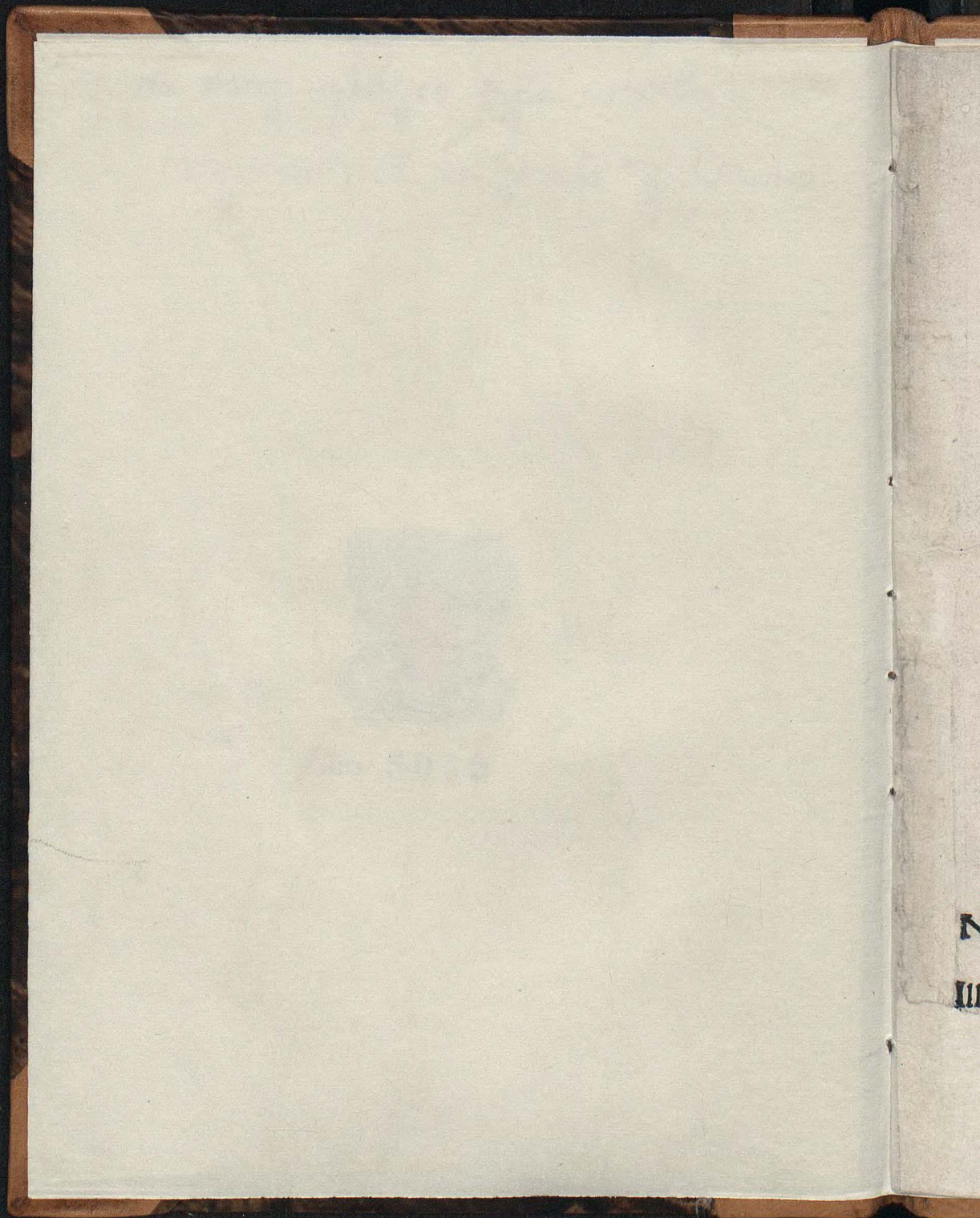
a

SCARMENTA

MEMORANDUM
of the proceedings of the
General Assembly of the
State of New York
at the City of Albany
in the year 1854

ALBANY
PUBLISHED BY
J. B. WHITTAKER
1854

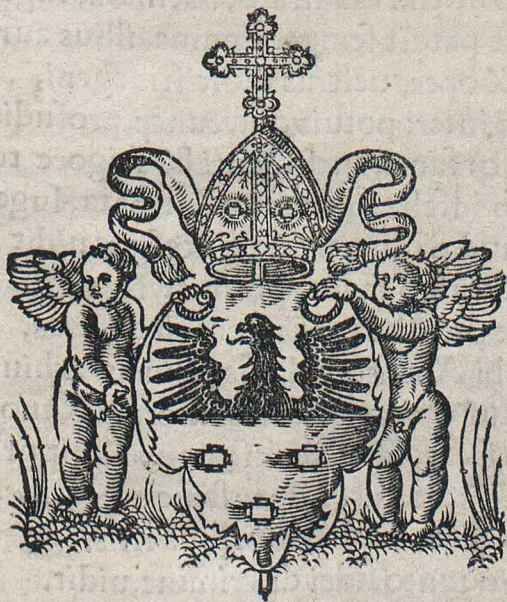
Printed by
J. B. WHITTAKER
Albany, N. Y.

N
III

CARMEN FV
NEBRE PETRI ROYZII MAV-
rei, Hispani Iuriconsulti, in obitu Illustris Pe-
tri Gamrati primæ Sarmaticæ
sedis Episcopi.

Tunc sūus ex merito quēq; tuetur hoñs.

Pascitur in viuis liuor, post fata quiescit,

¶ Ad magni Petri Gamrati manes.

Ne tuus æthereo raptum te inferret Olympo
Ales, & auferret te, Petre magne, tuis.
Illius addiderant pedibus tria saxa Poloni:
tior at uicit, te & super astra tulit.

Vos ego Sarmatiae luctus, quæ fune-
ra dicam

Digna sat, orbatis magno pastore
Polonis?

Gamrato pastore, suis qui cuncta regebat,
Consilijs, pietate ingens, & fortibus ausis.

Amisso infelix Gamrato, Sarmata, luge.

Pauperibus patuit semper domus, illius aurū,
Fortunas & opes, uestras didicistis egeni,
Omnia uos inter, potuit quæcunq;, profudit
Largior, à q; fame, inclementi & frigore texit.

Amisso infelix Gamrato, Sarmata, luge,

Egregia haud passus, si qua elucescere uidit
Ingenia, & uulgo maius promittere, tristi
Paupertate premi, latias præmisit ad oras,
Magnus ubi Antenor, classis securus achiuæ;
Occubat, aut paruo Boijs ubi moenia Reno
Neptunus secat, & mediam uagus alluit urbē,
Diuitijs nūq;, bonus, impensæue pepercit,
Talibus auxilijs, & defensoribus istis.
Esse opus, in tanto fidei discrimine, uidit.

Amisso infelix Gamrato, Sarmata, luge.

Iusticiæ assertor, iustisq; in litibus acer,
Pauperibus semper fuit, & locupletibus idem.
Nil gen^o hūc, iusti aut numm^o uiolator & æqui,
Non importune lachrymæ mouere, precesue,
Humanas seu quæ turbant odia aspera
Reddi

am
5062

Finis, supremo tanq̃ uox edita coelo.

Amisso infelix Gamrato, Sarmata, luge,
Eius plena uiris magnis domus, omnis ab illa
Sarmatia, & uicina colens, responsa petebat,
Seu quem sacra dei dubium, ritusue tenerent,
Nec bene nota, patens coelo uia, siue molestæ
Inuitum lites fora ad importuna trahebant,
Astrorum consultores procul inde prophani;
Et qui consultis mendacibus abstinet astris,
Digna pijs studia, & religione colebat.

Amisso infelix Gamrato, Sarmata, luge,
Omnia pro Christo, fuerint quecunq̃, pericla;
Forti adiens animo, nihil imperterritus unus
Formidauit, erat si formidabile quicq̃,
Ante oculos Christus semper, largeq̃ profusus
Pro nobis sanguis, & mors infamis in alno.

Amisso infelix Gamrato, Sarmata, luge,
Totus in hoc, Christo ut fidens, patriq̃ placeret,
Autori rerum summo, labor illius unus,
Ut iusta populos in religione teneret.

Amisso infelix Gamrato, Sarmata, luge.
Abstulit hūc inopina malo mors inuida morbo,
Nil medicæ ualere manus, nihil acre Sabini
Ingenium, toties qui morte reduxit ab agra,
Tot colluctantem morbis, iam iamq̃ cadētem;
Heu, cum fata uocant, frustra medicina laborat.

Amisso infelix Gamrato; Sarmata, luge.
Vos Reges, quorum populos pietate uerenda
Erudijt, sanctis præfulgens moribus, atq̃

Exemplo uitæ insigni (supra omnia semper
Humana erectus) cœlum monstrauit & astra,
Lugete extinctum, tua, Rex Sismunde, senecta
Sentiat amissa extremæ solatia uitæ.

Tempus erit quondam, tibi cum lugebis adēptū
Rex Auguste nimis surgentibus utilis annis
Ille fuit, qui consilijs pulcherrimus autor,
Rexisset tecum populos, & Regia scæptra.

Amisso infelix Gamrato, Sarmata, luge,
Extremum Regina tuo præstabis honorem
Gamrato, Bona Sforciadum genus, unus amari
Dignus erat, lachrymis, sup̄mo & digno honore,
Vnā te ante omnes coluit, teq; omnibus unam
Prætulit, extremo & dignū se hoc munere fecit.

Amisso infelix Gamrato, Sarmata, luge,
Gamratum amissum proceres lugete Poloni,
Ornamentum ingens patriæ amisistis, acerba
Ablatum morte, & nimium properatibus annis,
Lugete extinctum, modo qui felicit̄ unus
Consilijs patriam uobiscum, & grandibus ausis
Tutatus: dubijs peperit solatia rebus.

Sæpeq; uos inter, si qua est discordia nata,
Omnia composuit medius, litemq; diremit.

Amisso infelix Gamrato, Sarmata, luge,
Et tu, Gnezna, tuas cum durus nuncius aures
Vulnerat, infelix luctum lachrymasq; tenebis?
Rectorem amisisse tuum, uiteq; magistrum?
Absentem infelix animis & mente requires,
Quem nuper magna lætum tua mœnia pompa

Intrantem uidisti, inter lituosq; tubasq;
Exultantem animis, & nil tunc tale timentem,
Extinctum accipies, & iam sine nomine corpus,
 Amisso infelix Gamrato, Sarmata, luge.
Tu q; que uix dū, lachrymis exhausta, quieras
Cracouia, Helisabes post flebile fur us amata,
Ire iterū in lachrymas, & tūdere pectora palmis;
Cogeris, extincto & longum lugere magistro,
 Amisso infelix Gamrato, Sarmata, luge.
Et te, Roma, caput populorum, atq; orbis asylū,
Iste dolor tangit, tuus hunc sacer ille senatus,
Nō raptū añ diē, magno olim optauerit emptū,
Cum crescente malo, malefidi labe Luthæri,
Sarmaticæ heu nimium metuet, charisq; Polonis,
Ne mala uicinæ gentis contagia lædant;
Hic etenim magnis contra conatibus iuit
Semper, & ultrices ostendit ciuibus ignes,
Reppulit insanos, & longe stare coegit
Saxonas, & quicquid sceleris: fideiq; profanę est,
Lædere ne incautum possent contagia uulgus,
Illius hoc studium, labor hic, opus illius unum;
Tantus amor fidei fuerat, quæ debita celo,
Curæq; comissi quondam gregis, illius ergo,
Haud unquam timuit, duros perferre labores,
Et si fata ferant, crudeli occūbere morti:
Experiere olim, quantum hoc, tu ecclesia, perdis
Amisso, & tu adoles aris qui tura sacerdos,
 Amisso infelix Gamrato, Sarmata, luge.
Nec quos arma iuuāt, torquesq; illustrat & aurę

Insignes equites, uobis infletus obibit
Optima Antistes, cuius per sæpe leuati
Auxilio, patrios læti rediistis ad agros:
Composuit uestras lites, & iurgia dexter,
Si qua malus limes, disiectaue signa tulere,
Vestru[m] erat hospicium domus illius, illius auru[m]
Vestrum erat, & quicquid potuit bonus, hei mihi
Pregidiu[m] patria, & uos amisistis amici. (quantu[m]
Amisso infelix Gamrato, Sarmata, luge.
Et tu dilecta ante omnes Masouia, luctus
Quos dabis infelix, Gamrato orbata patrono?
Vna fuit cui cura, tuos extollere, & alta
In solia euehere, ac magnis præponere rebus;
Mille Palatinu[m] ad summos euexit honores
Felix, & magni partem dedit esse senatus.
Præfecit templis alios, quos numine tactos
Sacra iuuant, bifidamq[ue] dedit gestare tiaram:
Regia quicquid habet domus, aut ecclesia magnu[m];
Illud sperauere tui, lætiq[ue] tulere
Heu nimium dilecta uiro, Masouia quantum
Perdis patronum, heu quantum, Masouia patre[m],
Regina hunc sed tu casum miserata leuabis,
Sforciadum genus, atq[ue] tuam tutabere gentem,
Sentiatur amissum ne, quem nunc luget adẽptu[m].
Amisso infelix Gamrato, Sarmata, luge.
Vosq[ue] orbata domus, sublato moesta magistro,
In uarias abitura domos, extollite luctum,
Amissum deflete patrem, miserabile funus
Cernitis ante oculos, extinctaq[ue] gaudia uitæ;

4
Cōmodatꝫ, & lætos, si quos sperastis, honores;
Amisso infelix Gamrato, Sarmata, iuge,
Et casum indignum ingenti lachrymare dolore;

DE IAPHIVM eodem autore
Certarunt Rōma & cœlū, utri debitus esset.
Gamratus, cœlum uicit, & eripuit.

Aliud
Occidit ut Petrus Gamratus, & astra petiuit;
Obuia fit Iuno, dum putat esse Iouem,
Maiestate uiri decapta, & corpore tanto,

Hunc, qui non fuerat, credidit esse Iouem;
Dei de pedū ut uidet, & stringēte tēpora mitrā,
Cedo, inquit, maius hic Ioue numen habet.

DE GAMRATO, ex carbunculo in
tergo, mortuo.

Gamrato uitam mors ablatura superbo;
Cum magni uenit hora suprema uiri.
A tergo inuasit, non ausa occurrere contra,
Illum, quid faciant cætera, mors timuit.
Aliud.

A tergo mors est Gamraturum tristis adorta;
Esset ne sæuas uicta tenere manus
Mota uiri specie, seu maiestate uerenda,
Hostiles potuit qua superare minas;
Parlisset, nec eum, uidisset si ora, tulisset;
Heu, cur non contra uenerat illa magis?
Aliud.

Gamraturum terris Carbunculus abstulit ater:
Gēmae hominū, inuidit gēma maligna necis.

Aliud.

Promiss. plures olim tibi Iuppiter annos,
Quod, Gārate, frequens dixerat astrologus.
Cur ergo ante diem læto rapit in uerbo
Te sine non potuit Iuppiter esse d u.

Aliud.

Principium generis fuerat Gamratus, & idem
Finis. iure igitur Alpha uocetur &

Aliud.

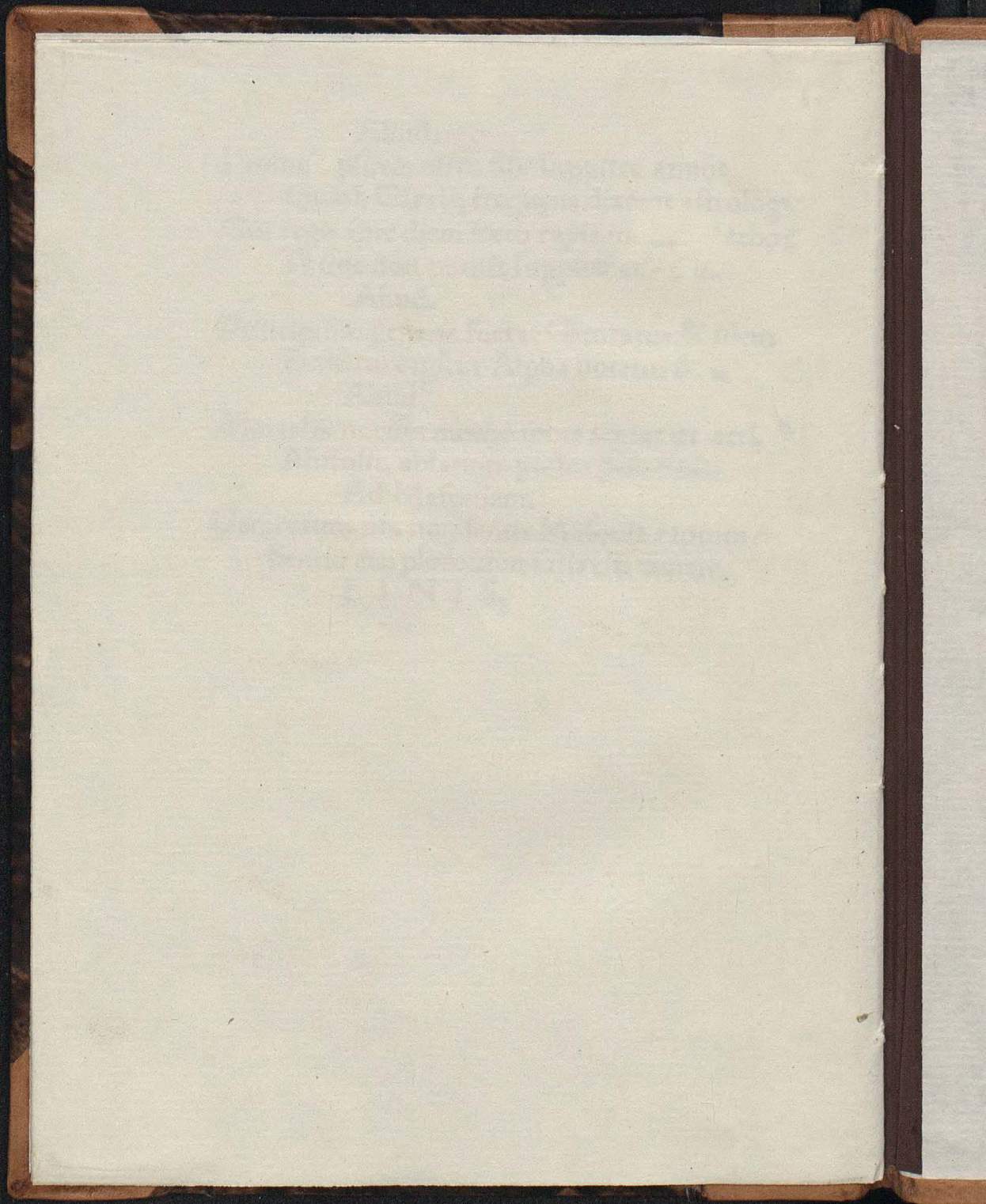
Mortalis ne esses morbo mors tentat ut acri,
Abstulit, ablatum, postea poenituit.

Ad Masouiam.

Gamratum tibi non sentis Masouia raptum
Sentio ais, ploro: non satis est, morere.

E I N I S.

U
A
L
S
O
I
D
O
O
A
A
M
B
C

Oddział Konserwacji
Zbiordw Bg
1992r.

